

W DOLINIE ORZA

BEZPŁATNY BIULETYN GMINY GOWOROWO

31 MARCA 2026 R.

NUMER 61

ISSN 2084-5022

Wesołych Świąt

Niech Święta Wielkanocne będą czasem refleksji,
wewnętrznego wyciszenia oraz prawdziwej radości,
Życzymy, aby nadchodząca wiosna nappełniła
serce optymizmem,
a każdy dzień przynosił nowe powody do uśmiechu.
życzą

Wójt Gminy Goworowo
Piotr Kosiorek
Przewodnicząca Rady Gminy Goworowo
Krystyna Subczyńska
oraz Radni Gminy Goworowo

W tym wydaniu

Praca Rady Gminy Goworowo w I kwartale 2026 r.	2
Mazowsze bez smogu - działania na rzecz czystego powietrza	3
Nowoczesne oświetlenie dla gminy Goworowo	3
Zielone światło dla mieszkańców treningowych i wspomaganych	5
Szlachecka tożsamość gminy Goworowo	6
Poznajcie wiersze Laureatów konkursu	8
Patroni roku 2026	11
Bezpieczny przedszkolak w każdej sytuacji	12
Wspólnie tworzymy przyszłość	14
Zasłużyli na naszą PAMIĘĆ	16
Jak pomóc dziecku w procesie adaptacji?	17
Jan Dudziec - wspomnienie	18
„Śpieszmy się kochać ludzi, tak szybko odchodzą...”	20

Jak Wy przeżywacie czas świąt wielkanocnych?

Współczesna Wielkanoc to połączenie tradycji z nowoczesnym stylem życia. Choć wciąż święcimy pokarmy i zasiadamy do uroczystego śniadania, wiele zwyczajów ewoluje, stając się bardziej kreatywnymi i dopasowanymi do dzisiejszych czasów.

Tradycyjny żurek i jajka w majonezie ustępują miejsca odważniejszym kompozycjom. Popularne stają się jajka faszerowane hummusem, awokado czy podawane w wersji smażonej. Coraz częściej na stołach pojawiają się roślinne pasztety z soczewicy, „seleryba” zamiast tradycyjnych ryb czy wegańskie mazurki bez masła i jajek. Dekoracje stołu stały się bardziej minimalistyczne i ekologiczne. Zamiast plastikowych ozdób wybiera się żywe kwiaty i rzeźuchę w ceramicznych naczyniach. Coraz więcej osób decyduje się spędzić święta w hotelach typu SPA lub na krótkich wyjazdach zagranicznych, traktując ten czas jako okazję do odpoczynku od codziennych obowiązków i sprzątania. Zamiast spędzać cały tydzień na sprzątaniu i gotowaniu, wiele osób decyduje się na zamówienie cateringu lub przygotowanie prostszych dań, stawiając na relaks i spędzanie czasu z rodziną. Szukanie Zajęcz-

ka, to zwyczaj popularny w Niemczech i krajach anglosaskich, ale na dobre zadomowił się w Polsce. Polega na ukrywaniu w ogrodzie lub domu drobnych upominków i słodczy, które dzieci muszą odnaleźć w niedzielny poranek. Postać zająca, przynosząca drobne upominki, stała się bardzo popularna. Ważne jest, abyśmy się nie zatracili w komercji i konsumpcjonizmie, pamiętajmy, że święta wielkanocne są upamiętnieniem wielkiego wydarzenia, jakim dla nas katolików jest śmierć i zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa. Dzięki poświęceniu syna Bożego, możemy cieszyć się odkupieniem i odpuszczeniem grzechów. Zmartwychwstanie daje nam nadzieję na nowe życie, które zwycięża najgorszą dla człowieka karę, jaką jest śmierć.

Ewelina Sadowska

Praca Rady Gminy Goworowo w I kwartale 2026 r.

Ostatnia XXVII Sesja Rady Gminy Goworowo w 2025 roku odbyła się 16 grudnia. Podjęto na niej szereg uchwał, w tym uchwałę w sprawie uchwalenia budżetu Gminy Goworowo na 2026 rok. Oprócz uchwały budżetowej podjęto uchwały w sprawie Wieloletniego Programu Gospodarowania Mieszkaniowym Zasobem Gminy Goworowo na lata 2026 – 2030 oraz zmieniającą uchwałę Nr XXIII/146/16 Rady Gminy Goworowo z dnia 29 czerwca 2016 r. w sprawie szczegółowych warunków przyznawania i odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze, z wyłączeniem specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób z zaburzeniami psychicznymi oraz szczegółowe warunki częściowego lub całkowitego zwalniania od opłat, jak również tryb ich pobierania.

Na wniosek Wójta Gminy Goworowo 7 stycznia została zwołana Nadzwyczajna XXVIII Sesja Rady Gminy Goworowo, na której podjęto uchwały w sprawach Wieloletniej Prognozy Finansowej Gminy Goworowo na lata 2026-2034 oraz zmian w budżecie Gminy Goworowo na rok 2026.

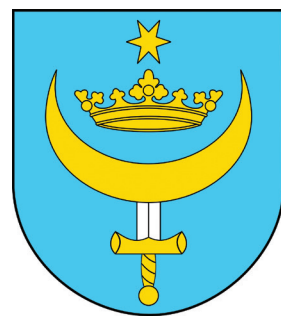
Na XXIX Sesji Rady Gminy, która odbyła się 24 lutego, podjęto uchwały w sprawach: Wieloletniej Prognozy Finansowej Gminy Goworowo na lata 2026-2034; zmian w budżecie Gminy Goworowo na rok 2026; przyjęcia planu nadzoru nad żłobkami, klubami dziecięcymi oraz dziennymi opiekunami; przystąpienia Gminy

Goworowo do Programu Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej „Asystent osobisty osoby z niepełnosprawnością” dla Jednostek Samorządu Terytorialnego - edycja 2026; przyjęcia programu osłonowego „Korpus Wsparcia Seniorów w Gminie Goworowo” na rok 2026; przystąpienia Gminy Goworowo do Programu Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej „Opieka wytchnieniowa” dla Jednostek Samorządu Terytorialnego - edycja 2026. Na Sesji zostały przedstawione także sprawozdania z pracy Rady Gminy Goworowo oraz stałych Komisji za 2025 r. oraz odczytane zostały plany pracy Rady Gminy Goworowo oraz stałych Komisji na 2026 r.

Komisje Rady Gminy Goworowo:

Komisja Oświaty, Kultury, Zdrowia i Pomocy Społecznej, Komisja Rolnictwa, Ochrony Środowiska, Przestrzegania Prawa i Porządku, Komisja Rozwoju Społeczno – Gospodarczego i Gospodarki Finansowej oraz Komisja Rewizyjna odbyły po dwa posiedzenia.

Katarzyna Łój

Dofinansowanie z rządowego programu OLiOC

Dzięki dofinansowaniu z rządowego Programu OLiOC na lata 2025 – 2026 Gmina Goworowo w 2025 roku otrzymała wsparcie w wysokości 419 827,00 zł. Zadania realizowane były w dwóch obszarach Programu:

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji

Ochrona ludności i obrona cywilna

1. Zabezpieczenie logistyczne i zapewnienie ciągłości dostaw – obszar 2, z którego pozyskano 144 419,00 zł na zadania inwestycyjne oraz 211 708,00 zł na zadania bieżące. Pozyskane środki pozwoliły na zakup sprzętu i wyposażenia, takiego jak agregaty prądotwórcze, defibrylatory, zbiornik na wodę, radiotelefony nasobne, maski przeciwgazowe i filtropochłaniacze, ubrania i rękawice chemoodporne, detektor wielogazowy, pompy zanurzeniowe, łóżka polowe, śpiwory, latarko-szperacze, monitor skażeń radioaktywnych, nagrzewnica olejowa, przenośny system oświetleniowy,

łopaty, szpadle, widły, powerbanki solarne, magazyn energii z panelem solarnym, przedłużacze i plandeki. Z przyznanych środków wykonano także monitoring i zabezpieczenie dostępu do Stacji Uzdatniania Wody w Brzeźnie. Łączna kwota realizacji zadania wyniosła 390 596,00 zł. Różnica pomiędzy poniesionymi wydatkami, a przyznaną na ten cel pomocą finansową (34 469,00 zł) została pokryta ze środków własnych Gminy Goworowo.

2. Edukacja, szkolenia oraz baza szkoleniowa i zaplecze szkoleniowe – obszar 4, z którego pozyskano 63 700,00 zł. Dzięki

pozyskanej dotacji przeszkoleni zostali pracownicy Urzędu i jednostek organizacyjnych Gminy, uczniowie VIII klas, kadra pedagogiczna szkół z terenu gminy, sołtysi, radni, członkowie OSP oraz społeczność lokalna. Łącznie w 6 szkoleniach uczestniczyło 288 osób. Szkolenia zostały przeprowadzone zgodnie z ustawą z dnia 5 grudnia 2024 r. o ochronie ludności i obronie cywilnej (Dz.U. z 2024r., poz. 1907) oraz z Rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 6 lutego 2025 r. w sprawie programów szkoleń z zakresu ochrony ludności i obrony cywilnej oraz wymagań dla podmiotów prowadzących szkolenia (Dz.U. z 2025 r. poz.162). W ramach otrzymanych środków sfinansowano również opracowanie broszury na czas kryzysu oraz przeszkolono 6 osób z obsługi agregatów prądotwórczych.

Sprawozdanie z wykonania zadań z zakresu ochrony ludności i obrony cywilnej zostało przez Wojewodę Mazowieckiego pozytywnie zatwierdzone.

Karolina Łazicka

Mazowsze bez smogu - działania na rzecz czystego powietrza

Rzeczpospolita
Polska

Unia Europejska
Europejskie Fundusze
Strukturalne i Inwestycyjne

W ramach realizacji projektu „Mazowsze bez smogu” na terenie gminy Goworowo przeprowadzono szereg działań, mających na celu poprawę jakości powietrza oraz zwiększenie świadomości ekologicznej mieszkańców. Jednym z kluczowych elementów projektu były badania z wykorzystaniem kamery termowizyjnej oraz kontrole palenisk domowych. Badania termowizyjne pozwoliły na wykrycie miejsc o największych stratach ciepła w budynkach mieszkalnych. Dzięki specjalistycznemu sprzętowi możliwe było zidentyfikowanie nieszczelności w izolacji, mostków termicznych oraz innych problemów, wpływających na efektywność energetyczną domów. Uzyskane wyniki stanowią cenne źródło informacji dla właścicieli nieruchomości, którzy mogą podjąć działania modernizacyjne, takie jak docieplenie budynków czy wymiana stolarki okiennej. Równolegle przeprowadzono kontrole palenisk, których celem było sprawdzenie, czy mieszkańcy stosują się do obowiązujących przepisów, dotyczących spalania odpadów oraz korzystania z odpowiednich paliw. Kontrole te miały charakter zarówno edukacyjny, jak i prewencyjny. W trakcie wizyt przekazywano mieszkańcom informacje na temat szkodliwości spalania odpadów oraz korzyści wynikających z korzystania z ekologicznych źródeł ogrzewania.

Działania realizowane w ramach projektu „Mazowsze bez smogu” przyczyniają się nie tylko do poprawy jakości powietrza, ale również do zwiększania komfortu życia mieszkańców oraz obniżenia kosztów ogrzewania. Projekt pokazuje, jak ważna jest współpraca samorządu i społeczności lokalnej w walce o czyste środowisko. Zachęcam wszystkich mieszkańców do podejmowania działań na rzecz ograniczenia emisji zanieczyszczeń oraz korzystania z dostępnych programów wsparcia na modernizację źródeł ciepła i poprawę efektywności energetycznej budynków. Bezpośrednią pomoc i konsultację można otrzymać w Urzędzie Gminy Goworowo u Ekodoradcy Anny Kobylińskiej, pokój nr 12, tel. 29 7693736.

Wydatek współfinansowany przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach programu Fundusze Europejskie dla Mazowsza 2021-2027 <https://www.powietrze.mazovia.pl/mazowsze-bez-smogu/opis-projektu>
#FunduszeUE #FunduszeEuropejskie #MazowszeBezSmogu

Mazowsze >> bez smogu >

Nowoczesne oświetlenie dla gminy Goworowo

POLSKI
ŁAD

Na terenie gminy Goworowo zakończono realizację istotnej inwestycji infrastrukturalnej, której celem była poprawa jakości życia mieszkańców oraz zwiększenie efektywności energetycznej. Zadanie pn. „Wymiana na energooszczędne oświetlenie uliczne na terenie gminy Goworowo” zostało współfinansowane z Rządowego Funduszu Polski Ład: Program Inwestycji Strategicznych – Edycja 9 „Rozświetlamy Polskę”. Końcowy odbiór robót zadania nastąpił 9 stycznia 2026 roku. Jego ostateczna wartość wyniosła 1 125 450,00 zł brutto, z czego aż 80%, tj. 900 360,00 zł, stanowiło dofinansowanie pozyskane w ramach Rządowego Funduszu Polski Ład: Program Inwestycji Strategicznych.

W ramach przedsięwzięcia wymieniono 1076 opraw oświetlenia ulicznego na terenie gminy Goworowo. Dotychczasowe oświetlenie sodowe generowało wysokie koszty energii i wymuszało ograniczenia w jego użytkowaniu. Dzięki realizacji inwestycji sytuacja ta uległa zdecydowanej poprawie. Nowe oprawy charakteryzują się wysoką wydajnością świetlną, długą żywotnością oraz odpornością na trudne warunki atmosferyczne. System oświetlenia został wyposażony w nowoczesne rozwiązania umożliwiające zdalne sterowanie, monitorowanie pracy oraz dostosowanie parametrów świecenia do aktualnych potrzeb. Dodatkowo zastosowane inteligentne moduły sterowania pozwalają na bieżącą kontrolę działania systemu i szybkie reagowanie na ewentualne awarie. Zastosowanie nowoczesnych opraw LED pozwoli

osiągnąć docelową redukcję zużycia energii elektrycznej o co najmniej 50%. Zrealizowana inwestycja to nie tylko oszczędności dla budżetu gminy, ale także ważny krok w kierunku ochrony środowiska poprzez ograniczenie zużycia energii i wskaźnika emisyjności. W efekcie możliwe stanie się przywrócenie całorocznego nocnego oświetlenia ulic, co znacząco wpłynie na poprawę bezpieczeństwa mieszkańców.

Gmina Goworowo po raz kolejny skutecznie wykorzystała środki zewnętrzne, realizując inwestycję, która przez wiele lat będzie przynosić wymierne korzyści lokalnej społeczności. Nowoczesne oświetlenie podniesie komfort życia mieszkańców oraz zwiększy bezpieczeństwo na drogach i w przestrzeni publicznej.

Ewa Mościcka

Sprawni Niepełnosprawni

Dla wielu osób z niepełnosprawnościami codzienne czynności takie jak zakupy, wizyta u lekarza czy wyjście do kina stanowią ogromne wyzwanie. Z podobnym dylematem mierzą się opiekunowie osób z niepełnosprawnościami. Wychodząc naprzeciw tym trudnościom Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej od 2021 roku pozyskuje środki finansowe z Funduszu Solidarnościowego realizując Programy Rządowe tj. asystent osobisty osoby z niepełnosprawnością – dla jednostek samorządu terytorialnego i opieka wytchnieniowa – dla jednostek samorządu terytorialnego, które w 100% w naszej gminie są finansowane ze środków zewnętrznych.

Coraz więcej mieszkańców gminy Goworowo posiada orzeczenia o niepełnosprawności, staramy się więc z roku na rok obejmować większą liczbę osób tymi programami. Obecnie zgodnie z założeniami programu są to osoby dorosłe oraz dzieci od 2 roku życia. Usługa asystencji osobistej nie polega na wyręczaniu osoby z niepełnosprawnościami w jej codziennym funkcjonowaniu, ale na zapewnieniu wsparcia, które ma przyczynić się do zapewnienia niezależnego życia, równego dostępu do aktywności zawodowej, edukacyjnej i społecznej, ma na celu zapewnienie jak największej samodzielności. Asystent wspiera podczas wizyty w urzędach, w sklepie, wyjściu do szkoły, towarzyszy w wydarzeniach kulturalnych. Natomiast program Opieka wytchnieniowa stanowi kluczowe wsparcie dla rodzin i opiekunów osób z niepełnosprawnościami, to usługa mająca na celu czasowe odciążenie. Pozwala opiekunowi zregenerować siły podczas gdy osoba niesamodzielna znajduje się pod profesjonalną opieką. Biorąc pod uwagę codzienne wyzwania i trudności, jakich doświadczają rodziny, w których pojawiła się niepełnosprawność, osoby na

stałe opiekujące się niepełnosprawnym domownikiem często nie mają czasu na odpoczynek i regenerację. Usługa opieki wytchnieniowej pozwala uczestnikowi programu na chwilę wytchnienia tj. na odpoczynek, wyjście z domu. W bieżącym roku Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej pozyskał z Funduszu Solidarnościowego środki na AOOzN w wysokości 199.182,54 zł oraz na OW 59.023,72 zł. Zadania w ramach Funduszu Solidarnościowego wpisują się w szeroką gamę wsparcia, jaką ośrodek realizuje na rzecz osób z niepełnosprawnościami.

GOPS w Goworowie wspiera osoby z niepełnosprawnościami poprzez pracę socjalną, pomoc finansową w postaci zasiłków, środowiskowe usługi opiekuńcze, specjalistyczne usługi opiekuńcze dla osób z zaburzeniami psychicznymi, dofinansowanie do turnusów rehabilitacyjnych, spartakiady, balu andrzejkowego. Pomaga w kontaktach z PCPR, kieruje do Środowiskowego Domu Samopomocy oraz zapewnia w trakcie pobytu ciepły posiłek obejmując uczestników dożywianiem.

Anna Gałqzka

**DOFINANSOWANO
ZE ŚRODKÓW**

FUNDUSZ SOLIDARNOŚCIOWY
Program „Opieka
wytchnieniowa” dla Jednostek
Samorządu Terytorialnego-
edycja 2026

DOFINANSOWANIE
59023,72 zł

CAŁKOWITAWARTOŚĆ
59023,72 zł

DATA PODPISANIA UMOWY
luty 2026

**DOFINANSOWANO
ZE ŚRODKÓW**

FUNDUSZ SOLIDARNOŚCIOWY
Program „Asystent osobisty
osoby z niepełnosprawnością”
dla Jednostek Samorządu
Terytorialnego-edycja 2026

DOFINANSOWANIE
199182,54 zł

CAŁKOWITAWARTOŚĆ
199182,54 zł

DATA PODPISANIA UMOWY
styczeń 2026

Zielone światło dla mieszkań treningowych i wspomaganych

W tworzenie mieszkań angażują się wszyscy członkowie stowarzyszenia. (fot. arch. Stowarzyszenie „Jesteśmy Betanią”)

Od kilku lat oprócz dotychczasowych działań na rzecz osób z niepełnosprawnościami i ich rodzin postawiliśmy sobie dodatkowy, ważny cel - utworzenie w naszej gminie mieszkań treningowych i wspomaganych. Wiele udało nam się dokonać. Otrzymaliśmy od gminy na zasadzie użyczenia budynek po zamkniętej szkole podstawowej w Jaworach Wielkopole. Pozytywnie został rozpatrzony wniosek o dofinansowanie złożony do Mazowieckiej Jednostki Wdrażania Programów Unijnych. Aby można było otrzymać dotację unijną, wymagany jest wkład własny. I tu pomogły władze naszej gminy. Stowarzyszenie Jesteśmy Betanią złożyło ofertę w otwartym konkursie ofert ogłoszonym przez wójta Gminy Goworowo na realizację zadania publicznego w Gminie Goworowo w 2026 r. pod nazwą „Utworzenie i prowadzenie mieszkań treningowych i wspomaganych”. Nasza oferta została wybrana przez komisję konkursową do realizacji i została nam przyznana dotacja w kwocie 600 000zł.

Władze gminy ogłaszając konkurs ofert pochyliły się nad potrzebami mieszkańców naszej lokalnej społeczności, którzy ze względów losowych nie są w stanie funkcjonować samodzielnie. Osoby z niepełnosprawnościami, osoby starsze, niesamodzielne zasługują na taką pomoc. Jesteśmy niezmiernie wdzięczni naszym władzom i bardzo dziękujemy za wsparcie. Jednocześnie bardzo liczymy na dalszą współpracę, pomoc merytoryczną i organizacyjną. Ufamy, że dane nam będzie czerpać z bogatych doświadczeń gminy w tym zakresie.

My ze swej strony dołożymy wszelkich starań aby mieszkania treningowe i wspomagane w naszej gminie powstały dla dobra tych, którzy tam zamieszkają wiodąc godne życie. Oczywiście nadal będziemy pozyskiwać środki finansowe prowadząc licytacje na facebooku pod nazwą „Licytacje Jesteśmy Betanią”. Bardzo zachęcamy osoby, które mają potrzebę pomagania innym, które chcą ofiarować coś od siebie potrzebującym, do brania udziału w licytacjach zarówno poprzez licytowanie jak i darowanie przedmiotów na licytacje. Będziemy dalej prowadzić sklep charytatywny,

O piękną przestrzeń wokół budynku zadbali członkowie stowarzyszenia i ludzie dobrej woli. (fot. arch. Stowarzyszenie „Jesteśmy Betanią”)

ny, który wpisuje się w potrzeby wielu osób. Z jednej strony są to darczyńcy, którzy przekazują naprawdę fajne rzeczy, często nowe, ponieważ z jakichś względów już ich nie potrzebują. Z drugiej strony grupa kupujących ma możliwość za niewielką odpłatnością kupić coś extra. No i dzięki wsparciu tych wspaniałych ludzi stowarzyszenie może realizować swoje cele. Bardzo dziękujemy i zapraszamy do współpracy.

Stowarzyszenie „Jesteśmy Betanią”

Szlachecka tożsamość gminy Goworowo

Każdy region, wieś, rodzina, mają swoje tradycje, odrębność kulturową, wyrażoną strojem, tradycjami kulinarnymi, śpiewem, zwyczajami. O swojej szlacheckiej tożsamości kulturowej, zdobnictwie, smakach i języku można było dowiedzieć się podczas konferencji naukowej pt. „Zaścianki szlacheckie Goworowszczyzny”.

Ciekawe prelekcje wygłosili: od lewej mgr Krystyna Drabot, mgr Piotr Kosiorek i dr Dariusz Budelewski. (arch. GOKSiR)

Na terenie gminy Goworowo większość stanowiły zaścianki szlacheckie bądź wsie prywatne należące do zamożnych rodzin szlacheckich. Część wsi, między innymi Goworowo, była prywatną własnością proboszczów katedry płockiej, wchodząc w skład księstwa siewierskiego.

Konferencja naukowa p.t. „Zaścianki szlacheckie Goworowszczyzny”, która odbyła się 20 lutego w Goworowie, stanowiła o szlacheckiej tożsamości tej gminy.

Prelegentami byli lokalni regionaliści, znawcy tematu – mgr Krystyna Drabot i mgr Piotr Kosiorek oraz dr Dariusz Budelewski. Artystycznie, przywitał zaproszonych Gości oraz zainteresowanych mieszkańców gminy i sąsiednich miejscowości, specjalnie na te wydarzenie utworzony Zespół Tańca „Goworowo”. A tworzą go mieszkańcy gminy Goworowo i Goście z gminy Długosiodło. Można było posmakować tradycyjnego łopaciaka, sódziaków z kawą zbożową, dziczyzny, a na pamiątkę spotkania otrzymać przypinkę. Wydarzenie uświetnili szlachcice, w rolę których wcielili się Radni Gminy Goworowo oraz sołtysi. Członkowie Towarzystwa Przyjaciół Goworowszczyzny przygotowali wystawy edukacyjne, które pokazały wzory typowych dla naszego terenu, zdobień wyszywanych na serwetach i obrusach. Dużym zainteresowaniem cieszyła się także wystawa „Zasłużyli na naszą pamięć”, poświęcona postaciom, które odegrały wielką rolę w roz-

woju i promocji gminy Goworowo. Kolejna ciekawa wystawa to zbiór wydawnictw, publikacji, które ukazują dorobek wielu środowisk twórczych, treści historyczne i kulturowe oraz walory krajoznawcze gminy Goworowo.

Co ciekawego można było usłyszeć podczas prelekcji?

Mgr Piotr Kosiorek w temacie „Geneza osadnictwa rycerskiego (szlacheckiego) na Mazowszu północno – wschodnim (w ziemi łomżyńskiej)”:

„Na tereny zajmowane przez dzisiejszą gminę Goworowo, napływała szlachta – rycerstwo, dzięki staraniom księcia Janusza I, który nadawał ziemie rycerstwu, w zamian za służbę wojskową. Osadnicy rycerscy stanowili warstwę, którzy nie tylko uprawiali ziemię, ale także byli zobowiązani do obrony granic.

Osadnictwo rycerskie na północno - wschodnim Mazowszu doprowadziło do wytworzenia specyficznej struktury społecznej, zdominowanej przed drobną szlachtą zagrodową, liczącą nawet dwadzieścia pięć, a w niektórych parafiach sto procent mieszkańców. Szlachta zagrodowa odegrała ważną rolę w zagospodarowaniu regionu, ale też stanowiła o jego kulturze. Tworzyła warstwę o wysokiej świadomości społecznej, przywiązaną do wiary i tradycji, trochę nie ufając, w stosunku do wszelkich zmian i nowości, ale też otwartą i tolerancyjną, a na pewno gospodarną.”

Dr Dariusz Budelewski przedstawił treści na temat położenia

Zespół Tańca „Goworowo” specjalnie powstał na te wydarzenie. (arch. GOKSiR)

zaścianków, ich znaczenie i charakterystykę, rody szlacheckie zaścianków Doliny Orza.

„Otóż zaścianek szlachecki to wieś lub część wsi zamieszkała przez ubogą szlachtę, nieposiadającą chłopów i własnoręcznie uprawiająca swoją ziemię. Zaścianki powstawały zwykle przez rozrastanie się jednej rodziny i rozdrabnianie majątku protoplasty czyli najstarszego przodka lub założyciela rodu. Szlachta zaściankowa zachowywała odrębność prawną i kulturową, przywileje sądowe, polityczne i ekonomiczne.

Wyróżniał ją patriotyzm, religijność, wszelkie przywiązanie do tradycji rycerskich i do ziemi. Niektóre z takich wiosek do dziś zachowały w nazwie przymiotnik „Szlachecka (-ckie), np. Brzeźno Szlacheckie na Kaszubach, czy bliżej Goworowa–Grądy Szlacheckie, gmina Długosiodło. Zaścianki najliczniej występowały na Mazowszu, Podlasiu, Podolu i Pomorzu.

Na terenie obecnej gminy Goworowo dobra szlacheckie znajdowały się w Brzeźnie, Szczawinie, Czarnowie, Kuninie, Ponikwi, Gierwatach i Damiętach.”

Mgr Krystyna Drabot przedstawiła wybrane zagadnienia na temat gwary mieszkańców Goworowszczyzny na tle gwar mazowieckich.

„Nasza gwara niewiele albo wcale nie różniła się od gwar dialektu mazowieckiego. Wsie dawnej szlachty zaściankowej miały wymowę zbliżoną do literackiej. Mieszkańcy szczylicili się wykształceniem. Upodabniali się do nich wymową mieszkańcy wsi włościańskich, chłopskich, a kiedy - po Odzyskaniu Niepodległości przez Polskę - na terenie Goworowszczyzny także dzieci chłopskie miały dostęp do polskich szkół, gwara coraz bardziej zaczynała zanikać.

Warto zwrócić uwagę na wymowę samogłoski „o” w nagłosie. U moich Informatorów, wtedy, 50 lat temu, wymawiana była

z labializacją w nagłosie, z dodaniem głoski ł... np. „łokno, łowca, Łolek”.../okno, owca, Olek/, powiedzonko: „łodejć Łolek łot łokna...” wykorzystywano podczas żartów /... „odejź Olek od okna, bo...”. Wtedy często słychać było taką wymowę, ale teraz pewnie tylko czasami. Podobnie wymawiano nazwę naszej rzeki Orz. W śródgłosie prawie nigdy „o” nie było wymawiane z labializacją, ale często jako o-u. Budzi pytanie nazwa starej wsi szlacheckiej Kunin - czy to od nazwy komin wym. „kunin”, czy od kunia/konia, gdy „o” w śródgłosie często wymawiane było jak „u”... myślę, że bardziej od konia - Kunin, bo obok była też równie stara wieś Kobylin...

A nazwa gwarowa naszej rzeki Orz? Była wymawiana nie tylko z labializacją, ale też z pochyloną samogłoską -o- „łusz”. Dzisiaj się uśmiechamy, bo jeszcze pamiętamy...

Mam nadzieję, że pozostałości takich cech dawnej naszej gwary w naszym języku, nie budzi zażenowania, a raczej zadowolenie, bo tak się „kiedyś mówiło”, często podkreślamy tę inność od języka literackiego, mówiąc, że to nasze „naleciałości gwarowe”...

To tylko fragmenty przytoczone z prelekcji. Dokładne wiadomości będzie można doczytać w publikacji pokonferencyjnej, którą przygotowuje Towarzystwo Przyjaciół Goworowszczyzny oraz Gminny Ośrodek Kultury, Sportu i Rekreacji w Goworowie. Ponadto na stronie internetowej youtube.com w profilu GOKSiR Goworowo znajdziecie materiały filmowe z prelekcji oraz występu zespołu tanecznego „Goworowo”.

Nie tylko warto, a nawet trzeba znać swoją tożsamość kulturową, tradycje, obyczaje, żeby kultura ta najbliższa sercu - lokalna, przetrwała i nie zginęła w świecie pełnym sztucznych wizualizacji.

Agata Majk

Poznajcie wiersze Laureatów konkursu

”Wędrujące maki” to konkurs na wiersz, do którego inspiracją nazwy były łąny czerwonych pól. Każdego roku pojawiają się w innych miejscach naszej gminy, jakby ruszały w podróż by odwiedzić kolejną wieś, nacieszyć swym widokiem ich mieszkańców.

Dorośli chętnie chwytają za pióro, a ich poematy zostały docenione przez Organizatorów i Samorząd gminy Goworowo. (fot. J. Świderski)

Młodzież odebrała gratulacje od Organizatorów i Samorządu Gminy Goworowo. (fot. J. Świderski)

Każdego roku tematyka konkursu jest inna, jednak zawsze krąży wokół miłości do swojej małej ojczyzny, do rodziny, do różnych aspektów związanych z miłością. W tym roku odbyła się czwarta edycja „Wędrujących maków”, a 24 marca, na sesji Rady Gminy Goworowo odbyło się uroczyste rozstrzygnięcie oraz wręczenie nagród w konkursie.

Również tym razem tematyka była bliska sercu każdego z nas, „RODZINA, to DOM”.

Ta, z której pochodzisz, czy ta, którą stworzyłeś jest dla Ciebie tak samo ważna?

Co w rodzinie najbardziej się dla Ciebie liczy?

Na takie pytania musieli odpowiedzieć uczestnicy w swoich wierszach.

W obydwu kategoriach, zarówno młodzież jak i dorośli nadesłali do nas piękne, pełne przemyśleń oraz ciepła wiersze. Niektóre fragmenty chwytaly za serca komisję. Wśród dorosłych pierwsze miejsce zajęła Pani Elżbieta Miłowska, drugie miejsce Pani Anna Zacharek, trzecie Pani Kinga Pazik.

W kategorii uczniowie klas 7-8, młodzież do lat 18, pierwsze miejsce zajęła Zuzanna Gałązka, drugie Wiktoria Michalska, trzecie Nicole Głazewska. Serdecznie dziękujemy laureatom oraz wszystkim uczestnikom za podzielenie się z nami tak trudnym i zarazem pięknym tematem, jakim jest miłość do rodziny, dzieci, rodziców, partnerów do każdego członka rodziny. Zachęcamy do wzięcia udziału w kolejnej edycji konkursu literackiego na wiersz o Goworowszczyźnie.

Konkurs zorganizowali: Towarzystwo Przyjaciół Goworowszczyzny, Gminny Ośrodek Kultury, Sportu i Rekreacji w Goworowie i Gminna Biblioteka Publiczna w Goworowie.

Przeczytajcie zwycięskie wiersze pani Elżbiety Miłowskiej i Zuzanny Gałązki.

Ewelina Sadowska

KORZENIE I SKRZYDŁA

W Goworowie czas leniwie się toczy,
słońce zagląda w dzieciństwa oczy.
Tam pierwszy śmiech, tam łza pierwszego żalu,
tam dom, co w sercu został bez finału.

Z Goworowa drogi w świat mnie wiodły,
niosłam marzenia jak wiatrem modły.
Lecz w sercu, cicho jak w sadzie o świcie,
rosła tęsknota — za prostym życiem.

Mama jak ziemia — ciepła, cierpliwa,
ojciec jak dąb — co w wichrze się nie kiwa.
Ich miłość — źródło, co nigdy nie wyschło,
choć lata płynęły, serce wciąż było blisko.

Mama uczyła, że miłość to czyny,
nie wielkie słowa, lecz ciepło rodziny.
Tata pokazał, jak w ciszy trwać,
gdy los niełatwo próbuje grać.

Miłość do rodziców jak światło o świcie,
prowadzi najczulej przez całe życie.
Miłość do dzieci — jak słońce nad ranem,
ciepła, cierpliwa, codziennym darem.

Rodzice mówili, że warto pracować,
bo tylko tak można marzenia budować.
Z tych nauk wzięłam, co w duszy rośnie,
by w nowym domu kwitło mi radośnie.

Miłość do dzieci — jak ziarno w bruzdzie,
wzrasta najpiękniej w codziennym trudzie.
Miłość do męża — dojrzała, spokojna,
jak wino w piwnicy — mądra, dostojna.

Dziś własny dom stawiam na wspomnieniach,
na prostych gestach, nie na marzeniach.
Rodzina, w której wzrosłam — dała korzenie,
ta, którą tworzę — daję spełnienie.

W rodzinie ważne by wszystkim się dzielić
i sercem życzliwym innych ośmielić.
W życiu jest ważne — nie tylko brać,
lecz serce i siebie innym dać.

Wróciłam tu — nie z przymusu, z serca,
tu moja miłość jest najszczersza.
W sadzie jabłonie jak wspomnienia bieleją,
a makowe pola pachną znów nadzieją.

Tu mogę pracować — nie z konieczności,
lecz z wyboru, z wdzięczności, z miłości.
Pomagam ludziom, gdy los ich przygina,
bo dobro w człowieku — to druga rodzina.

Rodzina, co jest historią — daje zakorzenienie,
ta, co przede mną — buduje przeznaczenie.
Choć los rozsypuje ścieżki i drogi,
to serce powraca przez domowe progi.

I wiem, że szczęście nie w blasku, nie w słowie,
lecz w prostym byciu tu, w Goworowie.
I zawsze czuję, gdzie jego mowa —
w moim serduszk — tu, z Goworowa!

Elżbieta Miłowska

Zwyciężczyni konkursu literackiego p.n. „Wędrujące maki” w kategorii wiekowej – Dorośli.

RODZINNY DOM

Rodzina to dom, gdzie początek ma dzień,
gdzie prawda ma wagę, a słowo ma cień.
To krąg, który stoi, choć burze się zbiorą,
i tarcza, co chroni swą cichą podporą.

To twarze, co trwają, gdy inni odchodzą,
i kroki, co za tobą przez lata się wiodą.
To pamięć, co niesie pokoleń spokój,
jak echo minionych chwil, wciąż idące z tobą.

Rodzina to siła, co wspiera, gdy własnej już brak,
i most, co prowadzi przez życiowy trakt.
To usta, co wiedzą, że czasem wystarczy
milcząca obecność, by ciężar zwalczyć.

Rodzina to dom, co nie pyta o winy,
bo więź jego sięga cudownej krainy.
To pewność, że nawet gdy zmienia się świat —
ktoś stoi przy tobie, jak wierny strażnik lat.

To miejsce, gdzie serce odnajduje sens nowy,
gdzie spokój zamieszkał w codzienne rozmowy.
Gdzie każdy powraca niezależnie od dróg,
bo tam jest początek, pamięć, i miłości cud.

Zuzanna Gałązka

Zwyciężczyni w konkursie literackim p.n. „Wędrujące maki” w kategorii wiekowej – Młodzież klas VII-VIII i do lat 18.

W trosce o estetykę

W ostatnich dniach w Środowiskowym Domu Samopomocy w Czarnowie przeprowadzono prace malarskie mające na celu odświeżenie wnętrza placówki. Działania te były elementem troski o estetykę oraz komfort osób korzystających z domu i pracowników.

Największa sala to miejsce naszych wspólnych spotkań. (fot. arch. SDS Czarnowo)

W ramach prac pomalowano wybrane pomieszczenia, w tym korytarze oraz sale przeznaczone do zajęć terapeutycznych. Nowe jasne kolory nadały wnętrzom światłości i sprawiły, że przestrzeń stała się bardziej przyjazna oraz sprzyjająca codziennym aktywnościom i spotkaniom uczestników.

Czysta i kolorowa przestrzeń cieszy oko. (fot. arch. SDS Czarnowo)

Prace przebiegały sprawnie i zostały wykonane z dużym zaangażowaniem firmy odpowiedzialnej za realizację zadania. Dom Samopomocy w Czarnowie zyskał bardziej estetyczny i komfortowy wygląd, co z pewnością wpłynie pozytywnie na samopoczucie wszystkich korzystających z placówki.

Marta Zduniak

Zwrot podatku akcyzowego producentom rolnym

Każdy producent rolny (właściciel lub dzierżawca użytków rolnych) może składać do wójta właściwego ze względu na miejsce położenia gruntów wnioski o zwrot podatku akcyzowego zawartego w cenie oleju napędowego, wykorzystanego do produkcji rolnej. Prawo to można realizować w tym roku w dwóch terminach:

- od 2 lutego do 2 marca producenci mogli składać wnioski o zwrot podatku akcyzowego wraz z fakturami VAT (lub ich kopiami), dokumentującymi zakup oleju napędowego do produkcji rolnej w okresie od 1 sierpnia 2025 r. do 31 stycznia 2026 r.,
- od 3 sierpnia do 31 sierpnia producenci będą składać wnioski o zwrot podatku akcyzowego wraz z fakturami VAT (lub ich kopiami), potwierdzającymi zakup oleju napędowego do produkcji rolnej w okresie od 1 lutego 2026 r. do 31 lipca 2026 r.

W przypadku dodatkowego ubiegania się przez producenta rolnego o zwrot podatku w odniesieniu do bydła, owiec, kóz, koni i świń, do wniosku o zwrot podatku dołącza się również do-

kument, wydany przez Kierownika Biura Powiatowego Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa albo wygenerowany z komputerowej bazy danych, zawierający informacje o liczbie dużych jednostek przeliczeniowych (DJP) zwierząt, będących w posiadaniu producenta rolnego.

Kwota ustalonego limitu na 2026 rok wyniosła 1 717 536,17 zł. W okresie od 1 lutego do 2 marca 2026 roku wnioski złożyło 519 producentów rolnych na kwotę 1 055 603,41 zł. Wypłata zwrotu podatku akcyzowego nastąpi w terminie 1-30 kwietnia 2026 r.

Katarzyna Kośnik

Patroni roku 2026

Rozpoznajecie te postaci? (<https://nck.pl/aktualnosci/patroni-roku-2026>)

Każdego roku Sejm Rzeczypospolitej Polskiej oraz Senat Rzeczypospolitej Polskiej ogłaszają patronów roku. W ten sposób przypominane są osoby, instytucje oraz wydarzenia, które odegrały istotną rolę w historii i kulturze naszego kraju. Rok 2026 nie jest wyjątkiem – wybrano wiele postaci, których rocznice związane są właśnie z tym okresem. Wśród patronów roku znalazły się wybitne postacie życia publicznego, kultury i nauki. Jednym z nich jest Józef Czapski – artysta, pisarz i świadek dramatycznych wydarzeń XX wieku. Kolejną ważną postacią jest Ignacy Daszyński, jeden z ojców polskiej niepodległości oraz dawny marszałek Sejmu. W gronie patronów znalazł się także Sergiusz Piasecki –

autor znanych powieści i uczestnik wojny polsko-bolszewickiej, a także Stanisław Staszic – wybitny reformator, filozof i publicysta epoki oświecenia. Sejm uhonorował również artystę estradowego Mieczysława Fogga oraz Józefa Maksymiliana Ossolińskiego – twórcę jednej z najważniejszych polskich instytucji naukowych i kulturalnych. Wśród patronów znalazła się także instytucja – Polskie Radio, które w 2026 roku obchodzi 100-lecie regularnego nadawania programu.

Swoich patronów ogłosił również Senat. Jednym z nich jest wybitny reżyser filmowy i teatralny Andrzej Wajda, którego twórczość należy do najważniejszych osiągnięć polskiej kinematografii. Wśród patronów znalazł się także publicysta i redaktor paryskiej „Kultury” – Jerzy Giedroyc oraz Elżbieta Róża Czacka, znana z działalności na rzecz osób niewidomych.

Senatorowie postanowili ponadto upamiętnić wydarzenia i miejsca ważne dla historii Polski, takie jak Gdynia – obchodząca 100-lecie nadania praw miejskich – oraz Robotnicze Protesty Czerwca 1976, które miały ogromne znaczenie dla późniejszych przemian społecznych i politycznych w kraju.

Ustanawianie patronów roku ma na celu przypominanie ważnych postaci i wydarzeń oraz zachęcanie do poznawania historii Polski. Obchody związane z patronami często obejmują wystawy, konferencje, konkursy i wydarzenia edukacyjne organizowane w całym kraju. Dzięki temu kolejne pokolenia mogą lepiej poznać osoby, które miały wpływ na rozwój kultury, nauki i państwa polskiego.

Ewa Wyrębek

Wystawa publikacji regionalnych

Goworowo posiada mnóstwo ciekawych publikacji. (fot. arch. GOKSiR)

„Goworowszczyzna piórem opisana” to tytuł wystawy regionalnych publikacji, które można było obejrzeć podczas konferencji naukowej „Zaścianki szlacheckie goworowszczyzny” w dniu 20 lutego 2026 roku. Celem prezentacji było zaprezentowanie dorobku literackiego lokalnych twórców oraz promocja dziedzictwa kulturalnego naszej małej ojczyzny. Znalazły się tam książki, broszury, jednodniówki, wierszowane wspomnienia bio-

grafie, prace magisterskie czy materiały archiwalne związane z historią, kulturą i tożsamością goworowszczyzny. Zgromadzone materiały o dolinie Orza i regionie, materiały pokonferencyjne i lokalne opracowania, artykuły historyczne, dokumenty i opracowania urzędowe zawierające rys historyczny gminy, poczynawszy od średniowiecza a także informacje o parafii, osadnictwie czy bitwach podczas wojen.

Publikacje wypożyczono z Gminnej Biblioteki Publicznej, ze zbiorów prywatnych pani Krystyny Drabot, wójta gminy pana Piotra Kosiorka, Gminnego Ośrodka Kultury Sportu i Rekreacji oraz nauczycieli ze Szkoły Podstawowej im. Mikołaja Kopernika w Goworowie.

Niech Goworowo opisane słowami tytułu lokalnych twórców rozkwita i staje się miejscem kultywowania historii, tradycji i tożsamości regionalnej. Nie wstydzmy się swoich korzeni. Dbajmy

o naszą małą ojczyznę i opisujmy piórem jej piękne szlacheckie zaścianki.

Spis publikacji i prac magisterskich dostępny będzie w Gminnej Bibliotece Publicznej w Goworowie.

Ewa Lubiak

Bezpieczny przedszkolak w każdej sytuacji

W Przedszkolu Samorządowym w Goworowie kwestie bezpieczeństwa od lat zajmują bardzo ważne miejsce w codziennej pracy dydaktyczno-wychowawczej. Nauczyciele dbają o to, aby przedszkolaki zdobywały wiedzę i umiejętności pozwalające im bezpiecznie funkcjonować w ruchu drogowym, w domu, ale również w relacjach z rówieśnikami i w przestrzeni cyfrowej. W dobie powszechnego dostępu do internetu coraz większy nacisk kładzie się na edukację związaną z bezpieczeństwem w sieci. Świat się zmienia i dzieci już od najmłodszych lat korzystają z urządzeń elektronicznych, dlatego tak bardzo ważne jest kształtowanie właściwych nawyków oraz świadomości zagrożeń internetu.

Przeszkolone dzieciaki wiedzą jak zadbać o bezpieczeństwo. (fot. arch. Przedszkole Samorządowe w Goworowie)

W związku z powyższym pod kierunkiem Urszuli Kordasz w przedszkolu w Goworowie jest realizowany projekt „Bezpiecznie i zdrowo z małą Iwoną”. W przystępny i atrakcyjny sposób przybliży on najmłodszym zasady dbania o zdrowie i bezpieczeństwo zarówno w świecie realnym, jak i wirtualnym. 3.02.2026 r. przeprowadzono zajęcia z okazji „Dnia Ochrony Danych Osobowych”. Celem było przede wszystkim uświadomienie najmłodszym, że nie należy podawać w sieci swojego imienia, nazwiska, adresu czy haseł osobom nieznanym. Poprzez zabawy, scenki sytuacyjne i rozmowy przedszkolaki utrwały zasady odpowiedzialnego korzystania z Internetu. 10 lutego obchodzony był „Dzień Bezpiecznego Internetu” i z tej okazji dzieci poznały najważniejsze zasady bezpiecznego korzystania z sieci, korzystania z internetu tylko pod opieką dorosłych, a także informowanie rodziców lub nauczycieli o każdej niepokojącej sytuacji w świecie wirtualnym. Ponadto 10.02.2026 r. w ramach obchodów „Dnia Numeru Alarmowego 112” odbyły się zajęcia ze specjalistami Martą Dobkowską i Anetą Gąsior, podczas których dzieci utrwały numery alarmowe oraz zasady właściwego korzystania z nich. Przedszkolaki przypomniły sobie, w jakich sytuacjach należy dzwonić pod numer 112 i jak prawidłowo przekazać informacje dyspozytorowi. To właśnie dzięki ćwiczeniom praktycznym oraz scenkom sytuacyjnym przedszkolaki nauczyły się, że numery alarmowe służą do niesienia pomocy i należy korzystać z nich odpowiedzialnie. Tematyka bezpieczeństwa obejmuje jednak nie tylko świat cyfrowy, ale również sytuacje zagrożenia zdrowia i życia. 8.10.2025 r. w przedszkolu odbyło się spotkanie

ze strażakiem Rafałem Ostrowskim. Dzieci poznały podstawowe zasady udzielania pierwszej pomocy oraz właściwego zachowania w sytuacjach zagrożenia. Przedszkolaki dowiedziały się, jak we-

Przedszkolak na ratunek. (fot. arch. Przedszkole Samorządowe w Goworowie)

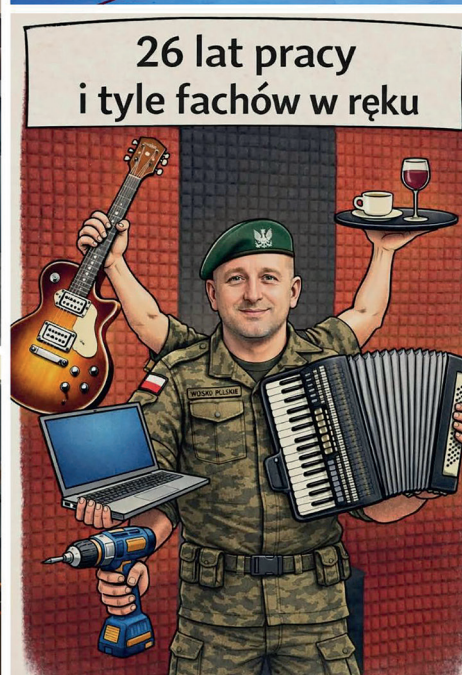
zwać pomoc, jak reagować w przypadku zagrożenia życia oraz jak ważne jest szybkie i odpowiedzialne działanie. Spotkanie miało charakter praktyczny, dzieci mogły przeciwzyć wybrane czynności pod czujnym okiem gościa. 29.09.2025 r. naszych milusińskich odwiedzili również funkcjonariusze policji z Goworowa. Podczas spotkania policjanci opowiadali dzieciom o różnych zagrożeniach, z jakimi mogą się spotkać i jak należy reagować w trudnych i niebezpiecznych sytuacjach. Poruszono temat bezpiecznego poruszania się po drogach, kontaktów z nieznajomymi, a także podstawowych zasad bezpieczeństwa w internecie. Dzieci aktywnie uczestniczyły w rozmowie, zadawały pytania i dzieliły się swoimi

doświadczeniami.

Wszystkie podejmowane działania pokazują, jak ważne jest systematyczne i wieloaspektowe podejście do edukacji w zakresie bezpieczeństwa. Dzięki współpracy z przedstawicielami różnych służb oraz zaangażowaniu nauczycieli i specjalistów dzieci zdobywają wiedzę i umiejętności, które będą procentować w przyszłości. Świadome i odpowiedzialne postawy kształtowane już od najmłodszych lat sprawiają, że dzieci czują się pewniej i będą w przyszłości wiedziały, w jaki sposób dbać o siebie i innych.

Urszula Kordasz

Rafał! Hej, wyruszasz w świat, nowy rozdział, nowy czas...

Piątek 27 marca, był ostatnim dniem pracy naszego kolegi, instruktora kultury, Rafała Ostrowskiego. Dla naszego Ośrodka był to bardzo wzruszający i pełen wspomnień dzień. Rafał podjął decyzję o zmianie swojego życia zawodowego, po 26 latach pracy w GOKSiR. My podziękowałyśmy mu za te wszystkie lata, zaznaczając, że zawsze będzie częścią naszej społeczności. Rafał jako jedyny mężczyzna wśród dziewięciu koleżanek reprezentował nasz Ośrodek. Oto kilka słów o naszym koledze napisane przez koleżanki z pracy... "Rafał jest barwnym człowiekiem, z pasją realizuje swoją pracę oraz zainteresowania".

„Jest koleżeński, pomysłowy, kreatywny i bardzo komunikatywny. Dogada się z każdym i na każdy temat. Jest mężczyzną wielofunkcyjnym, kolega „dobra rada”. Angażuje się w działania społeczne. Zawsze znajduje rozwiązanie na sytuacje beznadziejne”. Stara się tworzyć miłą atmosferę w pracy, zawsze pomocny in-

nym. Taki do tańca i do różańca. Nasza GOKSiRowa złota rączka”. „Jedyny punktualny, lubi zgłębiać wiedzę w każdej dziedzinie, żartowniś, czego nie ma to dorobi. Potrafi głośno wyrazić swoje zdanie. Osoba z pozytywnym nastawieniem. Jest bardzo uzdolniony muzycznie. Uwielbia kawę, zwłaszcza koleżanek z załogi”. To są tylko nieliczne z wielu pozytywnych cech naszego kolegi. Będzie nam brakować jego charyzmy i poczucia humoru, jednak wiemy, że w życiu potrzebne są zmiany, z całego serca życzymy Ci Rafał, by przyniosły Ci spełnienie i satysfakcję. Tak więc...” „Zamiast sceny - poligon, zamiast nut - komendy ton. POWODZENIA KOLEGO!!!

GOKSiR w Goworowie - Agata, Beata, Aneta, Ania, Ewelina, Natalia, Karolina, Irena, Agnieszka.

Wspólnie tworzymy przyszłość

Fundusze
Europejskie

Rzeczpospolita
Polska

Dofinansowane przez
Unię Europejską

KRAJOWY
PLAN
ODBUDOWY

Pierwsze dni w żłobku – grudzień 2021 (fot. arch. Żłobek Samorządowy w Goworowie)

Pięć lat w życiu instytucji to czas szczególny. Wystarczająco długi, by pojawiły się pierwsze wspomnienia, pierwsze historie i pierwsze pokolenie małych absolwentów. A jednocześnie wciąż na tyle krótki, by czuć, że najpiękniejsze rozdziały dopiero przed nami. Rok 2026 przynosi właśnie taki moment dla Żłobka Samorządowego w Goworowie – piątą rocznicę jego powstania. Wszystko zaczęło się od decyzji, która była wyrazem troski o najmłodszych mieszkańców naszej gminy i ich rodzin. 25 lutego 2021 roku Rada Gminy Goworowo podjęła uchwałę Nr XXXI/209/21 w sprawie utworzenia Żłobka Samorządowego w Goworowie i nadania mu statutu. Był to początek drogi, która dziś prowadzi przez setki codziennych, małych historii – pierwszych kroków, pierwszych słów, pierwszych przyjaciół.

Pierwsze Maluchy przekroczyły próg żłobkowych sal w grudniu 2021 roku. Dla wielu rodzin był to moment pełen emocji – trochę wzruszeń, trochę niepewności, ale przede wszystkim nadziei, że powstaje miejsce, w którym dzieci będą otoczone troską, ciepłem i uważnością.

Minione pięć lat to czas budowania czegoś więcej niż instytucji. To czas tworzenia wspólnoty – miejsca, w którym pasją stało się wychowanie i towarzyszenie najmłodszym w ich pierwszych odkryciach świata. Każdy dzień w żłobku to dziesiątki drobnych chwil: uśmiechów, pierwszych prób samodzielności, wspólnych zabaw i rozmów z rodzicami. To właśnie z tych chwil powstaje poczucie bezpieczeństwa, zaufania i relacji, które są tak ważne w pierwszych latach życia dziecka.

Przez pięć lat przez mury Żłobka Samorządowego w Goworowie przewinęło się już 131 Maluchów. To 131 historii dzieciństwa zapisanych w pamięci opiekunów i rodziców. Najstarsi absolwenci żłobka są dziś uczniami zerówek w szkołach Gminy Goworowo. Trudno o piękniejszy dowód na to, jak szybko mija czas i jak ważny jest dobry start w pierwszych latach życia.

Za tym wszystkim stoi wyjątkowa kadra – ludzie, którzy swo-

ją pracę traktują nie tylko jako obowiązek, ale przede wszystkim jako misję. Wychowawcy każdego dnia tworzą atmosferę ciepła, cierpliwości i uważności. Ich doświadczenie, empatia i zaangażowanie sprawiają, że żłobek staje się miejscem, w którym dzieci czują się bezpiecznie, a rodzice mogą z ufnością powierzyć im to, co najcenniejsze.

Piąte urodziny żłobka przynoszą również wyjątkowy prezent – rozwój tej historii. Już wkrótce powstanie Filia Żłobka Samorządowego w Damiętach. Gmina Goworowo pozyskała na ten cel dofinansowanie z Krajowego Planu Odbudowy w ramach programu Aktywny Maluch 2022–2029. Dzięki temu możliwe będzie utworzenie 22 nowych miejsc opieki dla dzieci do lat 3.

Projekt zakłada adaptację budynku świetlicy gminnej w Damiętach tak, aby mógł on w pełni odpowiadać potrzebom najmłodszych. Powstanie nowoczesna, funkcjonalna sala z tarasem oraz zapleczem sanitarnym, dostosowana również do przyjmowania dzieci ze specjalnymi potrzebami. Przestrzeń wokół budynku zostanie zagospodarowana – pojawi się sensoryczny plac zabaw oraz zaplecze parkingowe, dzięki czemu miejsce to będzie przyjazne zarówno dla dzieci, jak i ich rodziców.

W Damiętach powstaje Filia Żłobka, która przyjmie 22 dzieci. (fot. arch. Żłobek Samorządowy w Goworowie)

Całkowita wartość inwestycji wynosi 1.576.694,78 zł, z czego aż 1.556.424,78 zł stanowi pozyskane dofinansowanie, w tym 1.265.616 zł z Krajowego Planu Odbudowy. To ważny krok w kierunku zwiększenia dostępności opieki nad najmłodszymi mieszkańcami gminy oraz realne wsparcie dla rodziców, którzy chcą łączyć życie rodzinne z zawodowym.

Patrząc na te pięć lat, łatwo zauważyć, że żłobek stał się czymś więcej niż miejscem opieki nad dziećmi. Stał się przestrzenią

pierwszych doświadczeń, pierwszych przyjaźni i pierwszych kroków ku samodzielności. Miejscem, które rośnie razem z dziećmi i z lokalną społecznością.

A pięć lat... to przecież dopiero początek. Początek wyjątkowej historii, którą wspólnie piszemy dla gminy Goworowo – historii pełnej dziecięcego śmiechu, zaufania rodziców i ludzi, którzy każdego dnia z sercem tworzą miejsce dobre dla najmłodszych.

Magdalena Szczepankowska

Opatrunek na ratunek

W Szkole Podstawowej w Pasiekach odbyła się akcja charytatywna „Opatrunek na Ratunek”, której celem było zebranie materiałów opatrunkowych dla szpitali i przychodni misyjnych w Afryce. Dzięki ogromnemu zaangażowaniu uczniów i rodziców udało się zgromadzić wiele potrzebnych środków — bandaży, plastrów, gazy, rękawiczek i opasek elastycznych. Wszystkie dary zostały starannie spakowane i przekazane organizatorom akcji, by już wkrótce mogły pomóc tym, którzy najbardziej tego potrzebują.

Brak dostępu do leków dla najuboższych to wyrok na zdrowie i życie.

W wielu biednych krajach Afryki ponad jedna trzecia leków jest nieskuteczna lub fałszywa, przez co setki tysięcy osób rocznie umiera z powodu leczenia, które miało ratować życie. Dla biednych rodzin zakup leków to często rezygnacja z jedzenia czy innych podstawowych potrzeb.

Bez realnego wsparcia najubożsi są pozostawieni sami sobie. Brak leków to nie tylko ryzyko śmierci, lecz także trwałe wykluczenie ze społeczeństwa i błędne koło biedy. Dostęp do skutecznego leczenia powinien być podstawowym prawem każdego człowieka, ale dla najbardziej potrzebujących bywa przywilejem nieosiągalnym — taką informację można przeczytać na stronie internetowej Fundacji Pomocy Humanitarnej, organizatora tej akcji

Część opatrunków zebranych przez uczniów szkoły w Pasiekach

Akcję w naszej szkole koordynowali opiekunowie szkolnego koła Leśna Edukacja, którzy czuwali nad przebiegiem zbiórki i zachęcali społeczność szkolną do udziału. Dziękujemy uczniom, którzy z zaangażowaniem włączyli się w pomoc — to dzięki wam ten sukces był możliwy!

fot. i tekst: Praca zbiorowa SP w Pasiekach

Zasłużyli na naszą PAMIĘĆ

Na zebraniu Towarzystwa Przyjaciół Goworowszczyzny w roku 2018 rozmawialiśmy o 100 – Leciu Odzyskania Niepodległości przez Polskę na naszej Goworowskiej Ziemi. Zrodził się wtedy pomysł zapisania nazwisk 100 Osób ważnych dla naszej Małej Ojczyzny. Pamiętam, że uśmiechaliśmy się wszyscy, że to bardzo dużo. Okazało się, że szybko zebrałam jeszcze więcej i ciągle przybywa Nowych... Są to nazwiska nie tylko Tych, którzy odeszli, ale również żyjących. Jednak na razie swój czas poświęcę na udokumentowanie i opisanie przeszłości. Aktualnie żyjący nadal działają i na pewno wiele jeszcze zrobią.

Wystawa upamiętnia ludzi, którzy swoją pracą rozsławiali i budowali gminę Goworowo. (fot.A. Kosiorek)

Na zorganizowanej przez TPG i GOKSiR konferencji naukowej w Goworowie pod hasłem „Zaścianki szlacheckie Goworowszczyzny” 20 lutego udało się przedstawić kilkanaście pierwszych Osób spośród „100 Ważnych Osobistości na 100 – Lecie Niepodległości Naszej Małej Ojczyzny – Goworowszczyzny” w wystawie pod hasłem „Zasłużyli na naszą PAMIĘĆ”. Ta prezentacja miała w pewien sposób przybliżyć osobowości, które od dawna tworzą naszą historię. Bo Goworowszczyzna to nie tylko miejsce, to przede wszystkim ludzie, którzy zasłużyli na wdzięczność naszej społeczności, a ich postawy są wzorem do naśladowania.

Zatem na „ściance” pojawili się bohaterowie, których już wcześniej opisano w biuletynie „W Dolinie Orza”. Byli to:

- Ksiądz Antoni Brykczyński – Proboszcz parafii, Goworowski Pozytywista;
- Władysław Szulkowski – Pilot Dywizjonu 315, który brał udział w Bitwie o Anglię;
- Kazimierz Olszewski – Samorządowiec, który pomagał ludziom skutecznie rozwiązywać problemy, strażak od dziecka;
- Henryk Syska – pisarz, twórca 40 książek o ziemi rodzinnej i Goworowie;
- Jadwiga Dudziec – „Sprawiedliwa wśród narodów świata”;
- Marian Dumała – żołnierz, który został księdzem;
- Piotr Dudziec – Biskup, który służył w Rzymie;
- Stanisław Dudziec – podoficer, żołnierz AK, więzień Ostaszki, walczył o wolną Polskę;

Jak widać nazwisko „Dudziec” zobowiązuje.

Zdobyłam informacje o sporej grupie osób, która również zaszczyciła naszą wystawę. Są to m.in.:

- Zdzisław Piórkowski – Żywa kronika Goworowa, harcerz, twórca i projektant wielu pomników i tablic pamiątkowych na terenie Goworowa i nie tylko;
- Konstanty Rosuł – Naczelnik Urzędu Poczty w Goworowie po odzyskaniu niepodległości przez Polskę w 1920 roku;
- Jadwiga Buczyńska – nauczycielka, radna, która wybudowała szkołę w Damiętach ze środków zdobytych społecznie;
- Eugeniusz Mierzejewski – jeden z 3 żołnierzy, którzy 2 maja 1945 roku zamocowali flagę Polski za pomocą kabla telefonicznego do posągu anioła na Kolumnie Zwycięstwa w Berlinie;
- Władysław Sobotka – Wójt Gminy Goworowo w latach trzydziestych XX wieku;
- Ksiądz Marian Jaroszek – wszystkie swoje oszczędności przeznaczał na restaurację kościoła w Goworowie;
- Ksiądz Zdzisław Minota – który budował kościół i organizował parafię w Zakopanem;
- Siostry, Irena i Henryka Dziełak – zwerbowane pod koniec lat 40 do Zespołu Pieśni i Tańca „Mazowsze”...

Będą następni, przybywają Nowi. Wśród Nich wielu żyjących jeszcze wśród nas – rolnicy, przedsiębiorcy, bankierzy, nauczyciele, sołtysi, pracownicy kultury, samorządowcy, regionaliści...

Każda z wymienionych Osób zapisała się ciekawym, ważnym udziałem w historii życia naszego środowiska, naszej Ojczyzny.

Agnieszka Kosiorek

Jak pomóc dziecku w procesie adaptacji?

Listy nowo przyjętych dzieci podczas rekrutacji do żłobków, przedszkoli i do szkół w najbliższym czasie zostaną opublikowane. Już niebawem dzieci z gminy rozpoczną nowy rozdział w ich życiu i czekać ich będzie adaptacja. Jest to proces, który ma umożliwić dziecku łagodne i spokojne przystosowanie się do nowej rzeczywistości. A ta rzeczywistość to w pierwszej kolejności nowe miejsce i ludzie (zarówno grupa rówieśnicza jak i dorośli), ale też rytm dnia, zasady i reguły, które to dziecko musi poznać, zrozumieć i nauczyć się zgodzić z nimi funkcjonować.

Niezależnie od tego, czy dziecko wcześniej uczęszczało do jakiejś instytucji, czy miało nianię, spędzało czas z dziadkami czy opiekowali się nim dotąd rodzice, to zawsze jest kamień milowy w jego rozwoju emocjonalnym, intelektualnym, a także, a może nawet przede wszystkim – społecznym.

Jednym dzieciom przystosowanie się do nowych warunków przychodzi łatwo, innym z wielkim trudem. Emocje związane z rozpoczęciem nowego etapu są zawsze ogromne. Dlatego tak ważny jest proces adaptacji, w którym równie ważną rolę jak kadra placówki odgrywają rodzice. To rodzic musi zapewnić małemu człowiekowi poczucie, że wszystko jest w porządku i nie ma się czego bać. Musi być jego ostoją i bezpieczną przystanią, ale rodzic to też człowiek. Nieraz zdarza się, że mama i tata przeżywają rozstanie niemal równie mocno jak dziecko, martwią się, stresują, a czasem pojawiają się też łzy w oczach. Chociaż to wszystko jest zrozumiałe i naturalne, to jednak w czasie adaptacji rodzic musi

„wziąć się w garść” i schować swoje „strachy do szafy”.

Przygotowanie dziecka do nowej roli:

- spaceruj z dzieckiem w okolicy przyszłej placówki, pokaż mu budynek i plac zabaw,
- nie wyręczaj dziecka w czynnościach samoobsługowych, wspieraj jego samodzielność,
- pozostawiaj dziecko pod opieką innych dorosłych, niweluj lęk separacyjny,
- odpowiadaj na pytania, wspieraj,
- nie bagatelizuj obaw i strachu.

W czasie dni adaptacyjnych:

- stopnij czas pobytu dziecka w nowej placówce,
- zaufaj kadrze-to specjaliści,
- zaopiekuj się własnymi emocjami,
- nie przedłużaj pożegnania, żegnając się, życz dziecku dobrej zabawy,
- unikaj komunikatów, które budują strach, mów językiem pozytywów,
- poświęć dziecku uwagę w domu: spędźcie rano chwilę na rozmowie, a po powrocie zapytaj, jak minął dzień,
- wyraźnie poinformuj dziecko, kiedy wrócisz: po południu, po drzemce lub po obiedku, aby nie miało fałszywych oczekiwań,
- zapoznaj się z planem dnia placówki.

Co zrobić, żeby ułatwić dziecku adaptację?

Przed wszystkim pamiętać, że dzieci nie potrafią jeszcze regulować własnych emocji i jest to obszar, w którym wymagają one największego wsparcia. Tym bardziej, że okres adaptacji ma ogromny wpływ na późniejszy rozwój dziecka w różnych obszarach, również tym emocjonalnym.

Aneta Winczewska

Samorząd Gminy Goworowo dziękuje...

Kierownikowi Posterunku Policji - asp. szt. Jackowi Glince
za wielkie zaangażowanie w pracę
i wysiłek włożony w pełnioną służbę
na rzecz bezpieczeństwa mieszkańców gminy Goworowo.
Dziękując za dotychczasową, owocną współpracę,
życzę realizacji dalszych planów i zamierzeń,
wspieranych dobrym zdrowiem,
satysfakcją z zawodowych dokonań
i poczucia dobrze wypełnionej służby
oraz wszelkiej pomyślności w życiu osobistym.

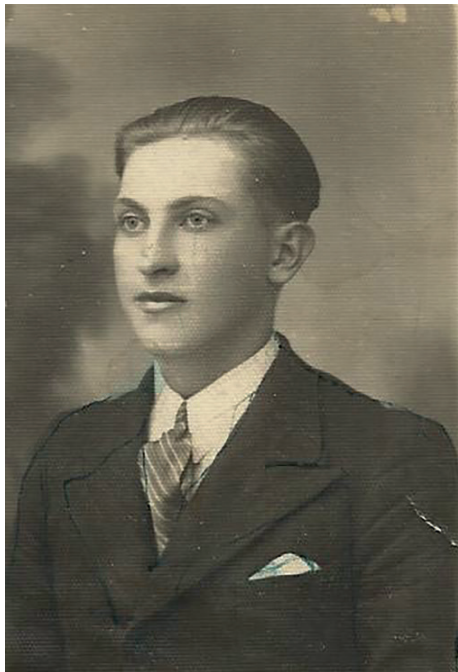
Z wyrazami szacunku
Wójt Gminy Goworowo
Piotr Kosiorek

Podziękowanie dla Kierownika Posterunku odbyło się na Sesji Rady Gminy Goworowo. (fot. J. Świderski)

Jan Dudziec - wspomnienie

Jan Dudziec urodził się 25 stycznia 1921 r. w Jaworach Starych jako siódme dziecko Adama Feliksa Dudźca i Anny z domu Dziełak. Był wnukiem Grzegorza Dudźca, wieloletniego wójta gminy Szczawin, do której należała wieś Jawory. Wg przekazów rodzinnych funkcję tę pełnił przez 16 lat. Potwierdzenie o zajmowanym przez Grzegorza stanowisku znajdujemy w „Pamiętniku Książki Guberni Łomżyńskiej” (rok 1897 str. 65 i rok 1898 str. 67). Od funkcji, którą pełnił Grzegorz, rodzinę Dudźców nazywali „Wójciakami”.

Jan Dudziec (fot. arch. rodziny)

Marzeniem Jana była zawodowa służba wojskowa, na którą ojciec nie chciał wyrazić zgody. Wybuch wojny pokrzyżował jego plany i zniweczył marzenia. We wrześniu 1939 r. wraz z nieco starszym bratem Stefanem (powojennym nauczycielem), uciekając przed Niemcami, dotarł aż do Brześcia. Po kilku dniach bracia wrócili oddzielnie. Jan już wtedy dość dobrze porozumiewał się po niemiecku.

W marcu 1940 r. został wysłany na przymusowe roboty do Prus. Przebywał w miejscowości Krausen w powiecie Reszel (obecnie wieś Kruzy). W kwietniu 1943 r. przyjechał do domu na urlop i nie wrócił do gospodarza, który go (wg rodziny) nie szukał. Prawdopodobnie wtedy wstąpił do organizacji podziemnej. Latem 1943 r. został wydany (wg rodziny), przez sąsiadkę kolaborującą z Niemcami. Został aresztowany przez żandarmów w lipcu 1943 r. (na polu w czasie żniw). Był przesłuchiwany i torturowany na posterunku w Szczawinie. Potem przez 6 tygodni przebywał w ostrołęckim więzieniu.

Z Ostrołęki trafił do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie przez pewien czas pracował w kuchni. W czasie transportu do obozu przysłał do domu wido-kówkę z Warszawy, zapewniając rodzinę, że „jest mu dobrze”. W końcu, około 19-21 listopada 1943 r. trafił do obozu koncen-

tracyjnego w Neuengamme otrzymując
Nr 25389. Zmarł 2 marca 1944 r. na nieżyt
żołądka i zapalenie płucnej (wg kierow-
nictwa obozu). Został pochowany 3 marca
na cmentarzu Jammertal w Salzgitter-Le-
benstedt. Pole 1, Rząd 11, Grób L.

Po otrzymaniu wiadomości o śmierci Jana, ojciec Adam zamówił mszę św. żałobną w kościele w Kuninie, w której uczestniczyła cała rodzina. Po wojnie znajomy, który przebywał z Janem w Oświęcimiu, zapewniał rodzinę, że on żyje. Rodzina przez wiele lat poszukiwała Go przez Polski Czerwony Krzyż, ale bezskutecznie.

[illegible]

Dokumenty potwierdzające pobyt i śmierć Jana w obozie (fot. arch. rodziny)

Obóz koncentracyjny Neuengamme

Pod koniec 1939 r. SS zorganizowało na terenie opuszczonej cegielni w Hamburgu - Neuengamme podobóz obozu głównego KZ Sachsenhausen. Wczesnym latem 1940 r. powiększony w międzyczasie obóz funkcjonował już jako samodzielny KZ i podporządkowany był bezpośrednio Inspektoratowi Obozów Koncentracyjnych. W trakcie wojny gestapo i Służba Bezpieczeństwa (SD) deportowało do KZ Neuengamme dziesiątki tysięcy osób ze wszystkich okupowanych krajów Europy. Za podstawę uwięzienia służyło rasistowsko umotywowane prześladowanie, odmowa pracy na robotach przymusowych

czy czynny opór przeciwko okupantowi. Według obecnego stanu wiedzy uwięzionych zostało w KZ Neuengamme – i objętych numeracją ponad 80 000 mężczyzn i 13 000 kobiet. Dalsze 5 900 osób nie figuruje w ogóle w registraturze obozowej lub zostało objętych oddzielną ewidencją. Więźniowie obozu koncentracyjnego Neuengamme i jego podobozów, które powstały w północnych Niemczech, na potrzeby przemysłu zbrojeniowego i przeróżnych prac budowlanych - byli zmuszeni do przymusowej pracy na korzyść gospodarki wojennej. Warunki życia i pracy były mordercze. Krótco przed końcem wojny,

[illegible]

w czasie marszów transportów śmierci, w obozach śmierci („Sterbelger”) oraz w wyniku zbombardowania statków KZ, straciło życie ponad 16 000 więźniów. W sumie w obozie głównym Neuengamme, jego podobozach oraz w trakcie ich likwidacji, zostało pozbawionych życia co najmniej 42 900 osób.

Tekst napisany w oparciu o wspomnienia mojej Mamy Zofii Ciuchta (1931-2023), dwunastego dziecka Adama i Anny Dudźców

Anna Pawłowska (Ciuchta)

Dzień Babci i Dziadka

Przedszkolaki występujące dla babci i dziadka (fot. arch. SP Pasieki)

Dzień Babci i Dziadka to jeden z najpiękniejszych dni w roku. Babcie i dziadkowie obdarzani są wtedy szczególnymi dowodami miłości. 19.01.2026 r. o godzinie 10.00 w Szkole Podstawowej im. J. Korczaka w Pasiekach odbyła się uroczystość z okazji Dnia Babci i Dziadka.

Zaproszeni goście licznie zjawili się, by wziąć udział w obchodach tego święta. Uczniowie klas 0-VIII zaprezentowali przygotowany pod kierunkiem swoich nauczycieli występ. Oprócz montażu słowno - muzycznego, goście obejrzeli także pokazy taneczne w wykonaniu swoich wnuków. W trakcie uroczystości babcie i dziadkowie mogli podziwiać swoje pociechy w różnych formach artystycznych. Uczniowie z przejęciem odtwarzali swoje role, a zgromadzeni goście ze wzruszeniem odbierali czułe słowa, kierowane pod ich adresem.

Atmosfera była wspaniała, dzieci wraz z rodzicami przygotowały poczęstunek. Były też upominki i podziękowania. Dyrektor szkoły Adam Grabowski złożył gościom serdeczne życzenia i podziękowania za przybycie na uroczystość. Życzył seniorom wielu szczęśliwych lat w zdrowiu i pogodzie ducha.

Był to niezwykle dzień nie tylko dla dzieci, ale przede wszystkim dla ich babć i dziadków. Dzień, w którym gościło wiele uśmiechów, wzruszeń i radości... Dziękujemy wszystkim babciom i dziadkom za ich bezgraniczną miłość, dobroć, ciepło i jeszcze raz życzymy im dużo, dużo zdrowia oraz długich lat życia.

A. Solmińska

XXXVI szkolny festiwal piosenki uczniowskiej

W Szkole Podstawowej w Pasiekach zgodnie z wieloletnią tradycją 14 lutego odbył się doroczny Szkolny Festiwal Piosenki Uczniowskiej. Do udziału w konkursie łącznie zgłosiło się 18 uczestników ze wszystkich klas naszej szkoły. Jak zawsze poziom artystyczny był bardzo wysoki. Uczniowie zachwycili publiczność i jurorów doboorem oraz wykonaniem przygotowanych utworów. Zwycięzcy oraz pozostali uczestnicy festiwalu otrzymali nagrody ufundowane przez Departament Edukacji i Sportu Sejmiku Mazowieckiego. Laureaci w poszczególnych kategoriach wiekowych zaprezentują się wkrótce na Gminnym Festiwalu Piosenki w Pasiekach. Wydarzenie przygotowane zostało przez nauczyciela muzyki Mariusza Fidelisa

Tegorocznymi laureatami zostali kolejno:

Kategoria klasy 0-I: Zuzanna Gałązka, Emilia Jagodzińska

Kategoria klasy II – III: Maja Jagodzińska, Maria Śniadała, Piotr Walczak

Kategoria klasy IV-VI: Maja Gałązka, Oliwia Śniadała, Kornelia

Laureaci XXXVI Festiwalu Piosenki Uczniowskiej (fot. J. Idzikowska)

Kachniarz

Kategoria klasy VII- VIII: Aleksandra Sówka, Zuzanna Owczarek, Barbara Pawluk.

M. Fidelis

Adaś i Adam

„Śpieszmy się kochać ludzi, tak szybko odchodzą...”

Ks. J. Twardowski

Na przełomie roku w odstępie tygodnia przeżywałem odejście dwóch ważnych dla mnie Adamów. Czas Wielkiego Postu i oczekiwania na najważniejsze chrześcijańskie Święto Zmartwychwstania Pańskiego skłania do refleksji nad sensem naszego życia i jego wpływem na los innych, z czego czasami nie zdajemy sobie sprawy. Po śmierci kogoś bliskiego skupiamy się nad analizowaniem jego życia, zastanawiamy się, co by było, gdyby nadal żył, co jeszcze zdołałby zrobić, osiągnąć. Mniej myślimy o tym, jaki wpływ miał zmarły na nasze życie i jakie zmiany zaszły wokół nas dzięki jego oddziaływaniu.

Adaś

Adaś Fronczyk - archiwum rodziny

Używam zdrobnienia imienia, choć był to już dorosły mężczyzna. Może dlatego, że znałem go od chwili jego narodzin i traktowałem (traktowaliśmy) Adasia jak członka rodziny. Był częstym gościem w naszym domu. Jako najmłodsze dziecko w sąsiedztwie traktowany był jak maskotka, zawsze uśmiechnięty i grzeczny, dobrze wychowany. Chciał zawsze robić to co starsi chłopcy, więc, jak to na wsi, zabawy polegały głównie na wykonywaniu prac polowych, gospodarskich, zabawkowymi miniaturowymi prawdziwych maszyn i ciągników. Wraz z dorastaniem nie zmieniały się zainteresowania Adasia, tylko „zabawki” rosły wraz z nim. Nie zmieniła się też jego osobowość, charakter. Pozostał uśmiechniętym, grzecznym, dobrze wychowanym mężczyzną, który miał wielkie plany. Na ostatnich gminno-parafialnych dożynkach był współorganizatorem wystawy sprzętu rolniczego i już planował następne wydarzenia. Dar jego życia miał ogromny

wpływ nie tylko na najbliższych, ale był też wzorem i przykładem dla wszystkich, którzy się z nim zetknęli. Adaś był dowodem na to, że są jeszcze młodzi ludzie, którzy są odpowiedzialni, pracowici i uczciwi. Nie tylko jego rówieśnicy, ale i dorośli, mogli i mogą brać przykład z jego krótkiego życia.

Adam

Adam Olkowski - archiwum rodziny

Adama poznałem w szkole średniej. Obdarzono go ogromnym zaufaniem, skoro mimo braku doświadczenia i podjęcia pracy „dopiero co”, od razu „dostał” wychowawstwo w naszej klasie. Jako młody nauczyciel historii od początku stworzył z nami mentalną więź opartą o koleżeńskie partnerstwo i wzajemny szacunek. Był przykładem nauczyciela-mentora, który miał naturalne cechy przyciągające młodych ludzi, choć do zawodu trafił „przypadkiem”. Przekazywał nam wiedzę rzetelną i pełną co nie było powszechne w

połowie lat 80-tych ubiegłego wieku. Uczył nas nie tylko historii, ale też przygotował do dorosłego życia, zwracając szczególną uwagę na uczciwość, szczerość, prawdę. Nie wyręczał, ale dawał wskazówki i ingerował wtedy, gdy uznał, że coś idzie w złym kierunku. Przykładem na jego wpływ i zaufanie, jakim nas obdarzył, było danie nam wolnej ręki przy organizowaniu balu studniówkowego. Ani wychowawca, ani rodzice nie uczestniczyli w przygotowaniach. Sami musieliśmy zadbać o drukowanie zaproszeń, „zdobycie” materiałów do dekorowania sali gimnastycznej i korytarzy szkolnych, zakupić jedzenie i napoje oraz „zgodzić” zespół muzyczny. Po maturze mieliśmy też zaszczyt stać się kolegami Adama i zwracać się do niego po imieniu. Przez prawie czterdzieści lat od ukończenia szkoły utrzymywaliśmy kontakt i w miarę możliwości spotykaliśmy się co najmniej raz w roku. Adam poprzez swoją osobę i oddziaływanie na wychowanków i uczniów (także inni pedagodzy szkoły) mógł mieć wpływ na to, że dzisiaj w trzech sąsiadujących ze sobą gminach wójtami są trzej koledzy z jednego rocznika (choć różnych klas), a trochę od nas młodszy jest burmistrzem.

„Śpieszmy się kochać ludzi, tak szybko odchodzą” to najsłynniejszy wers wiersza pt. „Śpieszmy się” księdza Jana Twardowskiego, który zwraca uwagę na to, że nie potrafimy docenić drugiego człowieka i okazywać wdzięczności, gdy jest obok nas. Podałem tu przykład dwóch Adamów, ale dotyczy to wszystkich. Pamiętajmy, że nasze życie, to co robimy i jak traktujemy swoje obowiązki i ludzi, z którymi się stykamy, ma ogromny wpływ na otaczającą nas rzeczywistość, nie tylko tu i teraz, ale też niesie ze sobą konsekwencje na przyszłość.

P. K

Informacyjny Biuletyn Gminy Goworowo W Dolinie Orza,
Kwartalnik, ISSN 2084-5022, bezpłatny

Redaguje zespół:

Redaktor naczelny: Agata Majk
Autorzy artykułów: pracownicy gminy i jej agend
Korekta: Irena Minota
Skład i łamanie: Adam Dąbrowski

Adres redakcji:

GOKSiR, 07-440 Goworowo, ul Szkolna 16A, tel.(29) 761 52 46
wdolinieorza@gmail.com

Redakcja nie zwraca materiałów niezamówionych, a także zastrzega sobie prawo redagowania i skracania tekstów, zmiany ich tytułów oraz obróbki zdjęć. Redakcja nie zawsze zgadza się z poglądami autorów tekstów.